

AANBEVELING VAN DE RAAD

van 9 juli 2013

over het nationale hervormingsprogramma 2013 van België en met een advies van de Raad over het stabiliteitsprogramma van België voor de periode 2012-2016

(2013/C 217/02)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 121, lid 2, en artikel 148, lid 4,

Gezien Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad van 7 juli 1997 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid ⁽¹⁾, en met name artikel 5, lid 2,

Gezien Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2011 betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden ⁽²⁾, en met name artikel 6, lid 1,

Gezien de aanbeveling van de Europese Commissie,

Gezien de conclusies van de Europese Raad,

Gezien het advies van het Comité voor de werkgelegenheid,

Gezien het advies van het Economisch en Financieel Comité,

Gezien het advies van het Comité voor sociale bescherming,

Gezien het advies van het Comité voor de economische politiek,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Op 26 maart 2010 heeft de Europese Raad zijn goedkeuring gehecht aan het voorstel van de Commissie voor een nieuwe groei- en werkgelegenheidsstrategie; deze Europa 2020-strategie moet voor een betere coördinatie van het economisch beleid zorgen en spitst zich toe op de sleutelgebieden waarop Europa's potentieel voor duurzame groei en concurrentievermogen een krachtige impuls nodig heeft.
- (2) De Raad heeft op 13 juli 2010 een aanbeveling inzake de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en de Unie (2010-2014) en op 21 oktober 2010 een besluit betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten vastgesteld ⁽³⁾, die samen de „geïntegreerde richtsnoeren” vormen. De lidstaten werd verzocht in hun nationaal economisch en werkgelegenheidsbeleid met de geïntegreerde richtsnoeren rekening te houden.
- (3) Op 29 juni 2012 hebben de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten besloten tot een Pact voor groei

en banen, dat een samenhangend kader biedt voor actie op het niveau van de lidstaten, de EU en de eurozone, waarbij alle mogelijke hefboomen, instrumenten en beleidsvormen worden ingezet. Zij hebben bepaald welke maatregelen op het niveau van de lidstaten moeten worden genomen, en met name verklaard vastbesloten te zijn om de doelstellingen van de Europa 2020-strategie te verwezenlijken en de landenspecifieke aanbevelingen uit te voeren.

- (4) Op 10 juli 2012 heeft de Raad een aanbeveling ⁽⁴⁾ over het nationale hervormingsprogramma voor 2012 van België vastgesteld en een advies over het stabiliteitsprogramma van België voor de periode 2012-2015 uitgebracht.
- (5) Op 28 november 2012 heeft de Commissie haar goedkeuring gehecht aan de jaarlijkse groeianalyse en daarmee de aanzet gegeven tot het Europees semester 2013 voor coördinatie van het economisch beleid. Eveneens op 28 november 2012 heeft de Commissie op grond van Verordening (EU) nr. 1176/2011 het waarschuwingsmechanismeverslag aangenomen. Daarin werd België genoemd als een van de lidstaten die aan een diepgaande evaluatie zouden worden onderworpen.
- (6) Het Europees Parlement is naar behoren bij het Europees semester betrokken, in overeenstemming met Verordening (EG) nr. 1466/97, en heeft op 7 februari 2013 een resolutie over werkgelegenheid en sociale aspecten in de jaarlijkse groeianalyse 2013 en een resolutie over de bijdrage aan de jaarlijkse groeianalyse 2013 aangenomen.
- (7) Op 14 maart 2013 heeft de Europese Raad de prioriteiten inzake financiële stabiliteit, begrotingsconsolidatie en groeibevorderende maatregelen goedgekeurd. Hij benadrukte dat moet worden gestreefd naar gedifferentieerde, groeivriendelijke begrotingsconsolidatie, normalisering van de kredietverschaffing aan de economie, bevordering van groei en concurrentievermogen, aanpakken van de werkloosheid en van de sociale gevolgen van de crisis, en modernisering van de overheidsdiensten.
- (8) Op 10 april 2013 heeft de Commissie de uitkomsten gepubliceerd van de diepgaande evaluatie voor België die zij op grond van artikel 5 van Verordening (EU) nr. 1176/2011 heeft uitgevoerd. Op basis van haar analyse concludeert de Commissie dat België wordt geconfronteerd met macro-economische onevenwichtigheden die in het oog moeten worden gehouden en een beleidsoptreden vergen. Met name de macro-economische ontwikkelingen ten aanzien van het externe concurrentievermogen op het gebied van de goederenhandel, alsook de schuldenlast, en dan vooral de implicaties van de hoge overheidsschuld voor de reële economie, blijven aandacht verdienen.

⁽¹⁾ PB L 209 van 2.8.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 306 van 23.11.2011, blz. 25.

⁽³⁾ Gehandhaafd voor 2013 bij Besluit 2013/208/EU van de Raad van 22 april 2013 betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (PB L 118 van 30.4.2013, blz. 21).

⁽⁴⁾ PB C 219 van 24.7.2012, blz. 5.

- (9) Op 29 april 2013 heeft België zijn stabiliteitsprogramma voor de periode 2012-2016 en zijn nationale hervormingsprogramma 2013 ingediend. Om met de onderlinge verbanden rekening te houden zijn beide programma's terzelfder tijd geëvalueerd.
- (10) In het licht van de overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1466/97 verrichte evaluatie van het stabiliteitsprogramma is de Raad van oordeel dat het aan de begrotingsprognoses van het programma ten grondslag liggende macro-economische scenario aannemelijk is. Met groeiprojecties van 0,2 % in 2013 en 1,5 % in 2014 is het programma iets optimistischer dan de voorjaarsprognoses 2013 van de diensten van de Commissie, waarin wordt voorspeld dat het bbp in 2013 geen groei zal vertonen en in 2014 met 1,2 % zal toenemen. België legt al sinds 2010 consolidatiemaatregelen ten uitvoer, en dat was vooral het geval in 2012. Eveneens in 2012 heeft het land structurele hervormingen in het pensioenstelsel, het stelsel van werkloosheidsuitkeringen en de productmarkten doorgevoerd. De geleverde begrotingsinspanning volstond echter niet om gevolg te geven aan de aanbeveling van de Raad van 2 december 2009 om het buitensporige overheidstekort te verhelpen. Mede als gevolg van de herkapitalisatie van de bankgroep Dexia, die een negatief effect van 0,8 % van het bbp op het feitelijke tekort sorteerde, en de tegenvallende economische ontwikkelingen in de tweede helft van 2012 is het buitensporige tekort niet binnen de gestelde termijn, namelijk 2012, gecorrigeerd. Daardoor is het thans de bedoeling dat het tekort in 2013 tot minder dan de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % van het bbp wordt teruggedrongen. Doel van de in het stabiliteitsprogramma uitgestippelde begrotingsstrategie is uiterlijk in 2015 een structureel begrotingsevenwicht te realiseren en in 2016 de middellangetermijndoelstelling (MTD) te verwezenlijken. In het stabiliteitsprogramma is de MTD gewijzigd van een overschot van 0,5 % in een overschot van 0,75 % van het bbp. De nieuwe MTD is in overeenstemming met de vereisten van het stabiliteits- en groeipact. Het stabiliteitsprogramma strookt met de nieuwe termijn voor de buitensporigtekortprocedure van 2013, maar volgens de voorjaarsprognoses 2013 van de diensten van de Commissie is de veiligheidsmarge om overschrijding van de in het Verdrag vastgelegde referentiewaarde van 3 % te voorkomen, bijzonder klein, met een tekort dat in 2013 naar verwachting 2,9 % zal bedragen.

De geplande jaarlijkse voortgang in de richting van de MTD, die naar verwachting uiterlijk in 2016 zal worden gehaald, is groter dan 0,5 % van het bbp (in structurele termen). Voor de jaren na 2013 zijn geen consolidatiemaatregelen gespecificeerd. Volgens de informatie in het stabiliteitsprogramma zal het groeipercentage van de overheidsuitgaven, ongerekend discretionaire maatregelen aan de ontvangstenzijde, in de periode 2014-2016 naar verwachting een jaarlijkse structurele aanpassingsinspanning van 0,5 % van het bbp in de richting van de MTD garanderen. Volgens het stabiliteitsprogramma zal de schuldquote in 2013 met 100,0 % van het bbp een hoogtepunt bereiken en vervolgens geleidelijk afnemen tot 93,0 % van het bbp in 2016. Tussen 2014 en 2016 zal België naar verwachting in een overgangsfase verkeren wat de naleving van het schuld criterium betreft. Volgens de plannen zal de schuldbenchmark aan het

einde van de overgangperiode worden gehaald. Afgaande op de voorjaarsprognoses 2013 van de diensten van de Commissie, waarin wordt voorspeld dat de schuldquote in 2013 101,4 % van het bbp zal bedragen en in 2014 bij ongewijzigd beleid verder zal oplopen tot 102,1 % van het bbp, zal de overgang naar de schuldreductieregel in 2014 niet worden verwezenlijkt, wat erop wijst dat er onvoldoende vooruitgang is geboekt in de richting van de MTD. In het stabiliteitsprogramma wordt niet uiteengezet hoe de geplande aanpassing over de verschillende geleidingen van de overheid zal worden gespreid, een kwestie die ook in de landspecifieke aanbeveling van vorig jaar aan de orde is gesteld. Het is noodzakelijk om, naast een op regels gebaseerd meerjarenkader voor de overheden, expliciete coördinatiereregelingen uit te werken en af te spreken om steviger, automatische verbintenissen van de gemeenschappen en de gewesten en van de lokale overheden zeker te stellen en af te dwingen teneinde de budgettaire doelstellingen te bereiken.

- (11) Voor België wordt al in de periode 2010-2020 een zeer sterke stijging van de leeftijdgerelateerde uitgaven voorspeld (+ 2,0 procentpunten van het bbp), vooral in de sectoren pensioenen en langdurige zorg. Verwacht wordt dat de aangevatte hervorming van de sociale zekerheid voor ouderen een positief effect op de arbeidsparticipatie van ouderen zal sorteren. Uit prognoses blijkt niettemin dat België de 2020-doelstelling die het land zichzelf op dit terrein heeft gesteld, niet zal halen. Gezien de omvang van de uitdaging zullen additionele inspanningen moeten worden geleverd om de kloof tussen de feitelijke en de wettelijke pensioenleeftijd te dichten. Maatregelen om de wettelijke pensioenleeftijd aan de ontwikkeling van de levensverwachting te koppelen, zouden het mogelijk maken de betaalbaarheid van het pensioenstelsel op lange termijn te waarborgen. De noodzaak om de financiële houdbaarheid te garanderen, zal moeten worden afgewogen tegen de noodzaak om de socialezekerheidsstelsels voor ouderen op peil te houden. Bij de langdurige zorg moet in het licht van de vrij hoge kosten van institutionele zorg in België worden nagegaan of de kostenefficiëntie van de overheidsuitgaven voor langdurige zorg niet kan worden verbeterd, of er geen kostenbesparende maatregelen op het gebied van preventieve gezondheidszorg en revalidatie kunnen worden getroffen, en of er geen betere voorwaarden voor zelfstandig wonen tot stand kunnen worden gebracht.
- (12) Het feit dat België al geruime tijd aan concurrentievermogen inboet, is aan diverse factoren te wijten, zoals onder meer het loonvormingsmechanisme, slecht functionerende inputmarkten en niet-kostenfactoren die met de innovatiecapaciteit van de economie samenhangen. De loonnorm van 1996, die bedoeld was om de concurrentiepositie ten opzichte van de voornaamste handelspartners te handhaven, heeft zijn rol niet altijd naar behoren vervuld. De tot dusver genomen onmiddellijke maatregelen om de loonontwikkeling beter bij het productiviteitspeil te doen aansluiten, zijn weliswaar stappen in de goede richting maar zij gaan niet ver genoeg om de loonen productiviteitsontwikkelingen op lange termijn op elkaar af te stemmen. Er zijn nog steeds structurele verbeteringen in het loononderhandelingskader vereist. Deze omvatten onder meer automatische correcties ingeval de loonnorm niet in acht wordt genomen of wanneer de

toename van de gezondheidsindex de loonstijgingen bij de voornaamste handelspartners overtreft. Het loononderhandelingsstelsel moet ervoor zorgen dat de loonontwikkeling gelijke tred houdt met de dynamiek van de productiviteit op subregionaal en lokaal niveau. België is gespecialiseerd in intermediaire goederen die door een harde internationale concurrentie worden gekenmerkt, wat het moeilijk maakt schommelingen in de inputprijzen door te berekenen in de eindprijs. Hoewel de sterke punten van het Belgische onderzoeks- en innovatiesysteem het kostenconcurrentieprobleem enigszins hebben afgezwakt, zijn onderzoek en ontwikkeling door de bedrijfssector nog steeds sterk geconcentreerd in bepaalde ondernemingen en blijft de rest van het bedrijfsleven op dit gebied achterlopen. De randvoorwaarden voor een snellere overgang naar een kennisintensievere economie moeten worden verbeterd, waarbij de nadruk dient te worden gelegd op ondernemerszin, bevordering van ondernemingsdynamiek en de vorming van menselijk kapitaal.

- (13) De prijzen van elektriciteit en tal van andere goederen en diensten liggen hoger in België dan in andere lidstaten, een situatie die op een zwakke concurrentie en structurele belemmeringen terug te voeren is. De detailhandelsprijzen blijven boven het gemiddelde voor de eurozone, terwijl beperkingen op professionele diensten de ontwikkeling van innovatieve bedrijfsmodellen in de weg staan en investeringen hinderen. België heeft slechts beperkte vooruitgang geboekt bij het verbeteren van de concurrentie in de netwerksectoren en is er niet volledig in geslaagd sterke en onafhankelijke toezichthouders in het leven te roepen. België heeft de op een na laagste penetratiegraad van mobiele breedband in de EU, een situatie die grotendeels te wijten is aan toezicht- en coördinatieproblemen wat de beschikbaarheid van spectrum betreft. Doordat consumenten thans vaker van leverancier veranderen, is de machtspositie op productiegebied van de traditionele energieleverancier weliswaar afgebrokkeld, maar de concurrentie op detailhandelsniveau voor elektriciteit en gas en op groothandelsniveau voor elektriciteit blijft een uitdaging vormen, waarbij hoge distributiekosten een onevenredig groot gewicht vertegenwoordigen in de nettoprijzen voor industriële verbruikers in vergelijking met de buurlanden. Het besluit van België om de detailhandelsprijzen van elektriciteit en gas voor eindverbruikers aan banden te leggen, kan capaciteitsinvesteringen ontmoedigen en nieuwkomers ervan weerhouden de markt te betreden. De voorwaarden voor vergunningverlening in de postsector roepen nog steeds vragen op. Het binnenlandse passagiersvervoer per spoor staat niet open voor concurrentie en de wetgeving inzake havenarbeid is niet gemoderniseerd. Gezien het belang van alle bovengenoemde sectoren voor het concurrentievermogen zijn de bovenbeschreven maatregelen dringend noodzakelijk.
- (14) Het Belgische belastingstelsel leunt onevenredig zwaar op directe belastingen en bevat lacunes die afbreuk doen aan de rechtvaardigheid ervan. Hoewel België reeds enige inspanningen heeft geleverd om de totale belastingdruk op arbeid te verlichten, behoort het impliciete belastingtarief voor de meeste categorieën werknemers nog steeds tot de hoogste in de Unie. België blijft een van de landen met het laagste aandeel van de milieubelastingen in de totale belastingopbrengsten. Het belastingstelsel is vatbaar voor vereenvoudiging en efficiëntieverbetering, onder meer

door de belastingaftrekken af te bouwen en te stroomlijnen, alsook door ongerechtvaardigde of ondoeltreffende verlaagde btw-tarieven af te schaffen.

- (15) België heeft te lijden van een benedengemiddelde en stagnerende arbeidsparticipatie en grote verschillen qua werkgelegenheid en werkloosheid tussen de gewesten en bepaalde subgroepen van de bevolking. De bevolkingsgroepen waarvan de arbeidsparticipatie in alle gewesten het laagst is, zijn onder meer mensen met een migrantenachtergrond, ouderen en laaggeschoolde jongeren. Deze groepen lopen ook een groter risico op armoede en sociale uitsluiting. De hervorming van het stelsel van werkloosheidsuitkeringen betekent een stap in de goede richting, maar volstaat op zich niet om de vraag naar en het aanbod van werk beter op elkaar te doen aansluiten: deze hervorming moet vergezeld gaan van doeltreffende bijstand bij het zoeken naar werk en opleidingsmogelijkheden. De wisselwerking tussen de doelgerichte reducties op federaal niveau en de op gewestniveau bestaande regelingen ter ondersteuning van de werkgelegenheid leidt tot grote complexiteit. Hoewel de maatregelen ten behoeve van laaggeschoolde jongeren naar alle waarschijnlijkheid ook migranten ten goede zullen komen, is een alomvattende strategie vereist die specifiek op deze doelgroep is toegespitst. Bovendien lijken bepaalde wanverhoudingen op de arbeidsmarkt moeilijk oplosbaar zonder een aanzienlijke vergroting van de interregionale arbeidsmobiliteit. Er dient grondiger te worden nagegaan hoe het verschaffen van onderwijs en opleiding transparanter en efficiënter kan worden gemaakt en hoe de synergie tussen de verschillende aanbieders van opleidingen kan worden versterkt.
- (16) Uit projecties voor broeikasgasemissies tot en met 2020 blijkt dat België zijn reductiedoelstelling van 15 % niet zal halen. Het blijft onduidelijk hoe de afzonderlijke initiatieven die door de diverse overheden worden genomen, moeten garanderen dat de doelstelling wordt gehaald, of hoe de inspanning over de gewesten zal worden verdeeld. Met name wat vervoer en gebouwen betreft, blijft onduidelijk welk effect de gecombineerde maatregelen ter vermindering van de emissies zullen sorteren. Het fileprobleem vormt een bijzonder zware belasting voor de Belgische economie. Deze last wordt zelfs op niet minder dan 2 % van het bbp geraamd en is daarmee een van de hoogste in Europa. De invoering van het nieuwe systeem voor de heffing van verkeersbelasting in de drie gewesten is echter uitgesteld tot 2016.
- (17) De coördinatieproblemen die inherent zijn aan een sterk geregionaliseerde structuur, maken een efficiënte organisatie van het openbaar bestuur des te noodzakelijker. De aanwezigheid van meerdere netwerken, lagen en actoren kan immers tot het bestaan van parallelle structuren leiden, hetgeen op zijn beurt in een zwakker bestuur en hogere administratieve kosten kan resulteren. Deze problemen komen vooral tot uiting op het gebied van de belastingheffing en de verdeling van de begrotingsinspanningen, onder meer op het terrein van onderwijs en sociale zekerheid, waarvoor algemeen genomen meer samenwerking en coördinatie is vereist.
- (18) In de context van het Europees semester heeft de Commissie een brede analyse van het economische beleid van

België verricht. Zij heeft zowel het stabiliteitsprogramma als het nationale hervormingsprogramma doorgelicht en een diepgaande evaluatie gepresenteerd. Daarbij heeft zij niet alleen gekeken naar de relevantie ervan voor een houdbaar budgettair en sociaaleconomisch beleid in België, maar is zij ook nagegaan of de EU-regels en -richtsnoeren in acht zijn genomen, gezien de noodzaak de algemene economische governance van de Unie te versterken door middel van een EU-inbreng in toekomstige nationale besluiten. Haar aanbevelingen in het kader van het Europees semester worden in de onderstaande aanbevelingen 1 tot en met 7 weergegeven.

- (19) In het licht van deze beoordeling heeft de Raad het stabiliteitsprogramma onderzocht. Zijn advies daarover ⁽¹⁾ is met name in de onderstaande aanbeveling 1 weergegeven.
- (20) In het licht van de diepgaande evaluatie van de Commissie en deze beoordeling heeft de Raad het nationale hervormingsprogramma en het stabiliteitsprogramma van België onderzocht. Zijn aanbevelingen op grond van artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1176/2011 zijn in de onderstaande aanbevelingen 1 tot en met 5 weergegeven.
- (21) In de context van het Europees semester heeft de Commissie tevens een analyse van het economische beleid van de eurozone als geheel verricht. Op basis hiervan heeft de Raad specifieke aanbevelingen gericht tot de lidstaten die de euro als munt hebben ⁽²⁾. Als land dat de euro als munt heeft dient België er ook op toe te zien dat aan deze aanbevelingen volledig en tijdig uitvoering wordt gegeven.

BEVEELT AAN dat België in de periode 2013-2014 actie onderneemt om:

1. aanvullende maatregelen te nemen om de structurele aanpassingsinspanning te realiseren die is gespecificeerd in het besluit van de Raad tot aanmaning om maatregelen te treffen om het buitensporige tekort uiterlijk in 2013 te corrigeren en om de consolidatie een duurzamer en geloofwaardiger karakter te verlenen. Een duurzame correctie van de budgettaire onevenwichtigheden vereist een geloofwaardige implementatie van ambitieuze structurele hervormingen die de aanpassingscapaciteit verhogen en de potentiële groei doen toenemen. Na de correctie van het buitensporige tekort de structurele aanpassing in een passend tempo voort te zetten teneinde uiterlijk in 2016 de MTD te realiseren, en er tevens voor te zorgen dat de hoge schuldquote een duidelijke neerwaartse tendens te zien geeft. Te dien einde uiterlijk op 15 oktober 2013 groeivriendelijke structurele maatregelen voor het jaar 2014 te presenteren die een duurzame correctie van het buitensporige tekort en voldoende vooruitgang in de richting van de MTD waarborgen. Erop toe te zien dat de aanpassing evenwichtig is gespreid in de tijd of zelfs overwegend in de eerste jaren plaatsvindt. Expliciete coördinatie-regelingen te treffen om te garanderen dat de begrotingsdoelstellingen bindend zijn op federaal en subfederaal niveau binnen een planninghorizon op middellange termijn — onder meer door de spoedige aanneming van een regel betreffende het overheidssaldo/overschot die strookt met de vereisten van het Verdrag inzake stabiliteit, coördinatie en bestuur in de economische en monetaire unie –, alsook om de

lastenverdeling over en de verantwoordingsplicht van de diverse geledingen van de overheid transparanter te maken;

2. de inspanningen te intensiveren om de kloof tussen de werkelijke en de wettelijke pensioenleeftijd te dichten, onder meer door de lopende hervormingen ter beperking van de vervroegde-uitredingsmogelijkheden voort te zetten. De hervormingen van de socialezekerheidsstelsels voor ouderen te onderbouwen met werkgelegenheidsbevorderende maatregelen en arbeidsmarkthervormingen die actief ouder worden in de hand werken. De werkelijke pensioenleeftijd te verhogen door de pensioenleeftijd of de pensioenuitkeringen aan de veranderingen in de levensverwachting aan te passen. Door te gaan met het kostenefficiënter maken van de overheidsuitgaven voor langdurige institutionele zorg;
3. de aangevatte inspanningen tot hervorming van het loonvormingsmechanisme, met inbegrip van de loonindexering, voort te zetten om het concurrentievermogen te herstellen, met name door in overleg met de sociale partners en conform de nationale praktijken structurele maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de loonvorming aansluit bij de productiviteitsontwikkelingen, subregionale en lokale verschillen in productiviteit en arbeidsmarktomstandigheden weerspiegelt, en in automatische correcties voorziet wanneer de loonontwikkeling het kostenconcurrentievermogen ondermijnt;
4. concrete en aan een specifiek tijdschema gebonden structurele maatregelen te presenteren om een betere concurrentie in de dienstensector te waarborgen door belemmeringen in de detailhandel uit de weg te ruimen, buitensporige beperkingen op professionele diensten op te heffen en in een betere verschaffing van mobiele breedband te voorzien. De werking van de energiesector te blijven verbeteren door de distributiekosten terug te schroeven en de retailprijzen te monitoren, en de onafhankelijkheid te versterken van de toezichthouders in de energie-, telecommunicatie- en vervoersectoren (spoorwegen, luchthavens). De resterende belemmeringen van regelgevende aard in de postsector op te heffen;
5. concrete en aan een specifiek tijdschema gebonden voorstellen uit te werken om een verschuiving van de belastingen op arbeid naar minder groeiverstorende belastinggrondslagen te bewerkstelligen, met name door de mogelijkheden te onderzoeken die worden geboden door milieubelastingen (bijvoorbeeld op diesel en stookolie) en door de belastingheffing op het particuliere gebruik van bedrijfswagens. Het belastingstelsel te vereenvoudigen door het aantal aftrekken in de inkomstenbelasting te verminderen, de efficiëntie van de btw te verhogen en tevens voor een betere naleving van de belastingwetgeving te zorgen door bestaande lacunes te dichten;
6. de prikkels die werken onaantrekkelijk maken, verder te reduceren door effectief de hand te houden aan de verplichting om werk te zoeken en ervoor te zorgen dat alle werklozen gepersonaliseerde bijstand wordt geboden bij het zoeken naar werk. Maatregelen te treffen om de intergewestelijke arbeidsmobiliteit te vergroten. De coherentie te vereenvoudigen en te versterken tussen prikkels om aan het werk te gaan, het activeringsbeleid, de afstemming van arbeidsvraag en -aanbod, onderwijs, een leven lang leren en beleidsmaatregelen op het gebied van beroepsopleiding voor ouderen en jongeren. Alomvattende strategieën uit te stippelen met het oog op de sociale inclusie en de integratie in de arbeidsmarkt van mensen met een migrantenachtergrond;

⁽¹⁾ Uit hoofde van artikel 5, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1466/97.

⁽²⁾ Zie bladzijde 97 van dit Publicatieblad.

7. concrete maatregelen te treffen en afspraken te maken over een duidelijke verdeling van de inspanningen tussen de federale en gewestelijke overheden om vooruitgang te boeken bij de verwezenlijking van de doelstellingen voor het verminderen van de broeikasgasemissies van niet onder de emissiehandelsregeling vallende activiteiten, en met name van vervoer en gebouwen.

Gedaan te Brussel, 9 juli 2013.

Voor de Raad

De voorzitter

R. ŠADŽIUS
